Ian.– Mar. 1981

Curierul

ORGAN AL CONGRESULUI NATIONAL ROMÂN-AMERICAN Prim redactor: A. PREDESCU

MEMORIUL

DIFUZAT DE ASOCIATIILE ROMANESTI DIN EXIL SI COMUNITATEA ROMANILOR DIN SPANIA ASUPRA CONFERINTEI DE SECURITATE EUROPEANA - MADRID

DUPA sfârșitul celui de-al doilea răsboi mondial, Europa se sbate intr'o atmosferă de continuă și crescândă nesiguranță. Nenumăratele întâlniri politice ce au avut loc între marile puteri, în cadrul Națiunilor Unite sau în afara înaltului for, bilaterale sau multilaterale, sau intre cele doua blocuri, nu au reușit să restabilească liniștea, ordinea și siguranța pe Continent. In aceste circumstanțe Guvernele din Europa liberă, Statele Unite și Canada, au acceptat propunerea Uniunei Sovietice și a țărilor din Pactul Varșoviei de a se convoca o Conferintă de înalt nivel a tuturor țărilor europene și a Statelor Unite și Canadei, cu scopul de a pune capăt atmosferei de nesiguranță ce domina în Europa posbelică.

Prima reuniune a acestei Conferințe de Securitate Suropeană — mai târziu și de cooperare — la nivel de Miniștri de Afaceri Streine, s'a terminat în anul 1973, iar Actul final a fost semnat de puterile participante în 1975 la Helsinki. Examinând acest document, constatăm că din punct de vedere «securitate europeană», nu s'a făcut niciun pas inainte și că Uniunea Sovietică a obținut o răsunătoare victorie, de mult și cu ardoare dorită; sancționarea statu-quo-ului teritorial european, adică ă tuturor cuceririlor făcute în ultima fază a răsboiului mondial. Așa numita Cortină de fier, a fos instituționalizată, a devenit eo ipso imutabilă și intangilă. Afara de câteva paragrafe exprimate ambiguu asupra drepturilor omului, schimburi culturale, întregirea familiilor, etc., etc., Occidentul nu a obținut nici-o satisfacție pentru această imensă cedare. Lăsăm la o parte faptul că vagile obligații acceptate de Uniunea Sovietica, nu au fost penalizate și că aplicarea lor depinde de bunăvointa acestia sau a Țărilor de dincolo de Cortina de fier. Nu s'a prevăzut niciun instrument de control sau supraveghere în materie.

Nici nu s'a uscat bine cerneala de pe Actul Final dela Helsinki, și pretutindeni, în cancelariile europene și americane, au început să curgă plângerile denunțând modul în care obligațiile consimțite prin acest document sunt aplicate de către autoritățile Țărilor din orbita sovietică. Dealtminteri chiar în momentul semnării Actului Final, doi ani mai târziu după terminarea lucrarilor Conferinței, euforia inițială se spulberase și Occidentul începuse să-și dea seama de cursa în care căzuse. Dar mitul «destinderii cu orice preț» era în joc.

A două Conferință a avut loc la Belgrad in 1977. Aci nu numai că nu s'a ajuns la niciun rezultat, dar raporturile între cele două blocuri s'au găsit la un moment dat pe marginea ruperii. Dealtfel pentru Uniunea Sovietică această a doua fază a Conferintei, care avea rolul să facă un bilanț al realizărilor punctelor din prima Conferință, nu mai prezenta decât o importanță minora. Obținuse ceiace dorise: instituționalizarea Cortinei de fier. Sigura problemă în desbatere erau «Drepturile omului». Ori Uniunea Sovietica și Țările din orbita ei, fiind vulnerabile în acest sector, au sabotat sistematic desbaterile până la amenințarea cu retrageera din Conferință, sub pretextul că această atitudine occidentală constituie o ingerință în afacerile interne a Țărilor din Răsăritul Europei.

Ne aflăm acuma în pragul celei de a treia Conferință de Securitate Europeana, care se desfășoară în imprejurari extrem de critice pentru Europa și pentru Umanitate în general.

Cu această ocazie ne îngăduim să atragem atenția Guvernelor participante, că în cele două Conferințe anterioare s'a săvârsit o eroare fundamentală de procedură. S'au examinat aspectele crizei de nesiguranță ce domnește în Europa, adică niște afecte, dar nu s'au examinat cauzele scetei crize, așa cum se procedează în toate sectoarele vieții, începând cu sănătatea și terminând cu economia.

Există o serie de cauze interne, specifice fiecărei țări, cari pot explica intr'o anumită măsură climatul actual de nesiguranță. Acestea printr'o guvernare ințeleaptă pot fi înlaturate, dacă nu au implicații exterioare, dacă nu sunt susținute și teleguidate din

afara frontierelor. Exista însă o serie de cauze exterioare care depășesc capacitatea și posibilitatile unui Guvern.

Aceste cauze, după parerea noastră, trebuie să formeze obiect de examen, studiu și preocupare a Conferinței de Securitate europeană. Cauza principală — causa causarum — care turbură pacea și liniștea Continentului, este permanența presiune a imperialismului sovietic. Uniunea Sovietică și-a creiat un aparat militar uriaș pe care îl pune în slujba acestui nesățios imperialism. Paralel cu gigantesca forță militare, Uniunea Sovietica dispune de o armata invisibilă, de o masă de agenți infiltrați in toată Lumea liberă, cu ajutorul căreia provoacă pretutindeni desordini, neliniște, turburări sociale, revoluții, războaie civile, etc., etc. Câta vreme cauza principală a nesiguranței din Europa, ca și din restul Lumii, nu va fi inlăturată, nimic nu se poate spera. *Eliminând cauzele, dispar automat efectele, intr'un cuvânt nesiguranța...* In cazul că înaltul for reunit la Madrid va incerca acest drum, atunci primul obiectiv va trebui sa-l constituie *restabilirea principiului drepturilor Natiunilor*. Uniunea Sovietică trebuie să consimtă să se retragă în frontierele sale firești, să-și retragă trupele ce amenință permanent țările de ea dominate, să restituie acestora dreptul de ași alege liber soarta și stăpânirea.

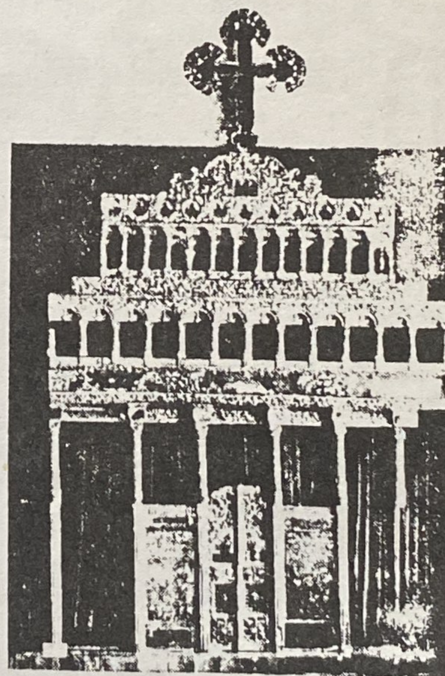
Este deadreptul fără rost să se lupte pentru drepturile omului atâta timp cât Națiunile cari trăiesc sub opresiunea sovietică nu sunt libere. Nimeni nu poate exercita, nimeni nu se poate bucura de Drepturile Omului, in Natiunile ce se gasesc in robie. Revoltele din Europe răsăriteană: Berlin 1953, Budapesta 1956, Praga 1968, Polonia 1980, demonstrează că imperialismul sovietic, ca toate imperialismele, nu poate dăinui în fața voinței popoarelor și a reacțiunilor lor pentru a-și infăptui independenta și libertățile.

Modul cel mai simplu pentru emanciparea popoarelor din Răsăritul Europei, fără sdruncinări sau sguduiri violente, este organizarea de alegeri libere în aceste Țări, alegeri cu drept de prezență a tutuor forțelor politice naționale, supraveghiate și controlate de Organizația Natiunilor Unite sau însăși de acest inalt for, împuternicit cu puteri discreționale. Numai atunci siguranța se va înscăuna pe Continent, numai atunci Țările europene vor putea să coopereze și să dea conținut Continentului. Altfel, în actualele condiții politice și economice nesiguranța va crește și însăși viața opresorului poate să fie pusă în primejdie.

Pentru a se ajunge la această soluție salutară pentru destinele Europei, este neapărat necesar să se procedeze la abolirea acordurilor secrete semnate la Teheran și Yalta la sfârsitul celui de-al doilea războiu mondial. De acolo a inceput tragedia Europei și deacolo s'a deslănțuit pofta nesățioasă a imperialismului sovietic. Aceste acorduri aberante stau la baza împărțirii Europei în zone de ocupație și în zone de influențe. Aceasta este — causa causarum — a nesiguranței în care se sbate Europa in ultimii 35 de ani. Ele sunt responsabile de convoiul de suferințe, umilințe, privațiuni inimaginabile a popoarelor ce au avut nefericirea să cadă în aria sovietică la rușinoasa împărțeală dela Yalta. O rezoluție în acest sens a fost adoptată la Congresul W. A. C. L., ce a avut loc la Geneva în luna Iulie 1980.

Prezentăm acest MEMORANDUM în numele Asociațiilor Românești din Exil, cu speranța că Dumnezeu va lumina mințile și conștiința participanților la această Conferință, pentru a lua decizia salvatoare, aceia de a reda poporului român, precum și celorlalte popoare ce se găsesc în aceiași situație, libertatea și dreptul de ași făuri vieata conform voinței lor.

A. D. 1980. Octombrie.

Iconostasul de la Arnota

Redacția revistei "CURIERUL" :
55 E. Washington St. Suite 2805
CHICAGO-IL. 60602 Ph. 312-236.1456

ROMÂNI

EVENIMENTELE POLITICE ȘI MILITARE SE PRECIPITĂ PESTE TOT ÎN LUME !

ROMÂNII PRIBEGI,DISPERSAȚI PE TOATE COCLAURILE ȚĂRILOR CARE I-AU GĂZDUIT,NU AU O ORGANIZATIE UNITARĂ PUTERNICĂ SI POTRIVITĂ TIMPURILOR CARE SE ANUNTĂ.

"CONGRESUL NATIONAL ROMÂN-AMERICAN" URMĂRESTE SĂ DEVINĂ UN INTERLOCUTOR CU AUTORITATE IN DISCUTIILE NECESARE CU GUVERNELE ȚĂRILOR DIN LUMEA LIBERĂ,IN SPECIAL CU GUVERNUL AMERICAN. IN ACEST SCOP AVEM NEVOIE DE ADEZIUNEA TUTUROR ROMÂNILOR !

SPRIJINITI-NE MORAL SI MATERIAL !

UN NUMĂR CÂT MAI MARE DE ROMÂNI PARTICIPANTI LA CONGRES DĂ GREUTATE ȘI AUTORITATE CUVÂNTULUI NOSTRU.

DINCOLO DE AGITATIILE POLITICE TRECĂTOARE ESTE ROMÂNIA DE TOTDEAUNA.

PENTRU PATRIA NOASTRĂ,PENTRU SUFERINȚELE PRIN CARE TRECE ASTĂZI,PENTRU LIBERTATEA EI DE MÂINE : MISCATI-VĂ !

LĂSÂND LA O PARTE IN ACEST MOMENT FRICTIUNILE DINTRE GRUPĂRILE POLITICE,ALĂTURATI-VĂ ACTIUNII PE CARE O INTREPRINDEM VIGUROS,SĂ DESCHIDEM O FEREASTRĂ MARE PROBLEMELOR ESENTIALE ROMÂNESTI SI VIITORULUI NOSTRU. NICIUN ROMÂN NU TREBUE SĂ ABSENTEZE INDATORIRILOR SUPREME.

ALATURATI-VĂ ACTIUNII NOASTRE PE CARE O INTREPRINDEM CU HOTĂRÂRE ȘI CURAJ.

DEALUNGUL INTREGEI NOASTRE ISTORII,UNITATEA IN CONȘTIINTE ȘI ACTIUNE A FOST SINGURA SALVATOARE. ACEASTĂ UNITATE SĂ NU NE LIPSEASCĂ IN CEL MAI GRAV MOMENT DIN ISTORIA ROMÂNEASCĂ.

ASALTUL IMPOTRIVA EXISTENTII NOASTRE CA NEAM ESTE URIAȘ. URIAȘĂ TREBUE SĂ NE FIE HOTĂRÂREA DE A-L RESPINGE SI A NE REAȘEZA CĂMINUL IN SPIRITUL LEGILOR ETERNE ALE PĂMÂNTULUI NOSTRU,IN SPIRITUL STRĂMOSILOR NOȘTRI,SUB NIMBUL DE SUFERINȚE ȘI GLORIE AL LUI IISUS.

ROMÂNI DE PRETUTINDENI !

TRIMETETI-NE DE ÎNDATĂ SPRIJINUL,ADEZIUNEA SI PROPUNERILE VOASTRE,ASTFEL ÎNCÂT "CONGRESUL NATIONAL ROMÂN-AMERICAN" SĂ DEVINĂ UN ORGANISM MARE,VIU SI EFICIENT.

VĂ ASTEPTĂM !

Romanian American National Congress
55 E. Washington St., Suite 2805 Chicago, IL 60602
(312) 236-1456

LUPTA MUNCITORILOR POLONEZI CONTRA TIRANIEI COMUNISTE

de Dr. A.E. RONNETT

Toată lumea privește cu admirație massele muncitorești din Polonia,care ca un singur om și cu o hotărâre de granit,s´au ridicat contra regimului comunist,responsabil de toate depravările de care suferă populația. Salariile sunt mici,alimentele de primă necesitate lipsesc de pe piață și condițiile de muncă în toate întreprinderile sunt mizerabile. De la sfârșitul războiului,guvernele comuniste care s´au perindat la cârma acestei țări,cer muncitorilor eforturi peste eforturi,fără nici-o îmbunătățire sau ameliorare a nivelului de trai. Cum se poate - se întreabă populația - ca după 35 de ani de la sfârșitul războiului,să lipsească de pe piață comoditățile cele mai elementare și prețurile să se ridice peste posibilitatea muncitorilor ? Unde merge munca unui întreg popor ?

In acelaş timp,datoria externă a Poloniei a crescut în mod fantastic și acum depășește 20 miliarde de dolari. Nu se mai pot plăti nici dobânzile. Actualul guvern face apel la generozitatea occidentului ca să restabilească economia națională în plin faliment. Muncitorii au cerut explicații de la guvern asupra crizei economice au cerut salarii care să corespundă cu scumpirea vieții,au cerut aprovizionarea populației cu alimente de primă necesitate și au cerut libertăți personale. Pentru a´și susține revendicările lor,muncitorii au declarat grevă nelimitată și au susținut-o cu succes până ce guvernul neputincios a recunoscut cea mai mare parte a doleanțelor lor.

Spre deosebire de grevele anilor anteriori,localizate în anumite centre,mișcare grevistă de astăzi s´a extins cu o egală vigoare în toată țara. Guvernul lui Gierek incapabil să restabilească disciplina în fabrici,a cedat locul echipei Kania. Până la această schimbare,Kania a fost însărcinat cu organele de securitate. Dar nici noul secretar al partidului comunist,crescut în școlile KGB-ului de la Moscova,n´a putut rezolva problema. A trebuit să cedeze în fața mișcării muncitorești,acceptând constituirea Sindicatelor Libere,alături de cele oficiale dirijate de partidul comunist. Kania a făcut aceste concesii după ce s´a consultat cu Moscova. Brejnev nu e dispus să´și asume în acest moment răspunderea unei intervenții sângeroase în Polonia,după modelul maghiar sau cehoslovac. Situația internațională este prea încordată și o directă intervenție rusă în Polonia ar produce un focar de răsvrătire cu consecințe neprevăzute în toată Europa răsăriteană. Deaccea a recomandat lui Kania să aibă răbdare cu represiunea până ce circumstanțele vor permite restabilirea ordinei în Polonia,cu uzul forței armate. Când va veni acest moment ? Când vor intra diviziile sovietice în Polonia ? Totul depinde de viitoarea atitudine a Americii ! Brejnev speră ca să smulgă și de această dată consimțământul administrației americane. Victoria lui Reagan din Noembrie însă,a încurcat ițele lui Brejnev.

Să ne reamintim câteva fapte :

In 1956 Chrusciov a trimes diviziile sovietice în Ungaria,numai după ce a obținut în prealabil aprobarea lui Eisenhower ;

In 1961,tot Churschiov a început construirea zidului rușinii în Berlin,dupăce în prealabil a obținut asentimentul lui Kennedy ;

In 1968,ocuparea Cehoslovaciei de trupele sovietice s´a făcut cu aprobarea tacită a Statelor Unite.

Aceste precedente nu trebuesc uitate când ne gândim la soarta Poloniei. Să sperăm că de această dată,Brejnev nu va primi sub nicio formă consimțământul Statelor Unite pentru o invazie militară în Polonia. Dimpotrivă,așteptăm de la Reagan și administrația lui,opoziție dârză contra oricărui fel de intervenție sovietică. Să avem nădejde ca acordurile secrete din trecut,începând cu Teheran și sigilate la Postdam,nu vor mai fi respectate de noua administrație.

In supraviețuirea mișcării muncitorești din Polonia,cetățenii americani de origină poloneză,au o mare răspundere. Ei trebue să vegheze ca noua administrație să nu cadă victima unor noi infiltrații comuniste. Să nu ceară de la Washington suport pentru guvernul actual,care nu are altă intenție decât de a suprima orice act de independență. Să ceară ajutor moral și material pentru sindicatele libere și a-

alegerea unui guvern în condiţii de totală libertate,astfel încât să reprezinte interesele reale naţionale.

Exemplul muncitorilor polonezi este înălţător. Suportul celor din exil trebuie să aibă o măsură egală,cel puţin. Ei - acolo - au riscat totul. Cei de aci trebuie să´şi trezească conştiinţa şi să´i urmeze în acţiuni la o temperatură asemănătoare.

Iar noi,să luăm aminte !

Dr. A.E. RONNETT

++

DE ANUL NOU

Anul cel nou ne aduce speranţe noi,bogate şi legitime. Există ceva în lume,care ne îndreptăţeşte la aceasta. Nu încercăm să definim acest ceva,dar nici nu este ne voie. Sufletul nostru poartă în adâncimile lui virtutea speranţei,care nu are nevoie de fapte concrete materiale. Noi credem în Dumnezeu care ne-a creiat şi sperăm fără încetare în ajutorul Lui.

El nu ne poate părăsi,nu ne poate lăsa pradă răului,la infinit. Dacă speranţa nu ne părăseşte,înseamnă că nici Dumnezeu nu ne părăseşte.

Anul cel nou va aduce fapte noi,oameni noi,situaţii noi,în cari va trebui să citim cu grije,ca să descoperim voia Lui Dumnezeu,să înţelegem drumul nostru în viitor şi rostul nostru în lume.

Pentru aceasta este nevoie să ne adunăm gândurile,să ne cultivăm simţămintele şi să ne păstrăm credinţa fiebinte şi nestricată. Să ne curăţim viaţa,să facem bine şi să ne păstrăm intactă puterea de luptă,pentru salvarea neamului nostru. Căci nu avem dreptul să uităm pe cei ce sunt în sclavie,acolo departe,în ţara Carpaţilor de unde ne-am risipit în lume.

EMIL BRAD

Evenimentele din Polonia si humorul

La rubrica "Au jour le jour" din "Le Monde" d. Michel Coste semnează acest dialog cu un ordinator :

Int.: De ce au reuşit sovieticii să suprime aparent şomajul ?

Răspunsul ordinatorului :

Pentrucă au ucis cea mai mare parte a libertăţilor.

Int.: Cum vor putea suprima regimurile capitaliste şomajul ?

Răspunsul ordinatorului :

Singura soluţie ar fi să ucidă toţi şomeurii.

Int.: Ne putem imagina un regim care nu va creia şomeuri şi care va respecta libertăţile ?

Răspunsul ordinatorului :

Nu am imaginaţie. Eu nu pot decât restitui datele care mi-au fost în prealabil furnizate. Nicio schemă actuală nu prevede un răspuns pozitiv la întrebarea Dvs.

DESPRE EXIL ÎNCĂODATĂ

După atâta timp,după atâta amar de timp,ar mai trebui oare definit şi explicat ce înseamnă acest teribil exil ? Pentru cei care i-au înţeles sensul şi conţinutul său tragic nu,pentru cei care ridic din umeri,pentru cei scurşi peste hotare ataşi de aventură şi căpătuială,pentru cei care au uitat sau fac de ruşine numele de român,pentru cei care sunt autorii responsabili de mutilarea şi dezastrul României, şi pentru cei care cutreeră continentele ca mesageri tocmiţi pe sub mână de regimul rusorobirii de la Bucureşti,desigur,pentru toţi aceştia se impune ca încăodată exilul să fie clar explicat.

Starea nefericită de exil e veche de când lumea e lume.

Exilul contemporan,cel mai numeric din istorie,e o detaşare voită sau nu de opresor,o fugă de tiran,o separare de un regim politic inacceptabil,dar nu pentru a găsi un ascunziş,pentru a dezerta,ci pentru a-l demasca şi a continua lupta spre a-l înlătura din impostura în care s´a înscăunat. Principiile exilului se conduc după un ideal durabil,liber formulat,independent,voit şi valabil pentru întreaga naţiune. Ori,în majoritatea lor,scăpaţii peste gotare cer "azil politic",se bucură de acest azil politic care a obţinut un statut internaţional şi cum exilul nu e o profesie cu ambiţii rentabile sau cuceriri de poziţii spectaculare,majoritatea noilor veniţi,după scrobitul unor justificări neclare îşi mută gândul spre căutare unui automobil luxos (cu care se va duce cât de curând să-şi vadă oropsitele rude din România),sau se va adăoga dezamăgiţilor care au încetat să mai combată inamicii pentru a combate amicii. Adevăraţii exilaţi sau refugiaţi politici sunt aceia cărora le revin misiunea să dezbată în varietatea lor,problemele politice şi culturale ale ţării,să conducă lupta de eliberare şi să pregătească viitorul naţiunii din care fac parte. Desigur că exilul e deschis tuturor românilor,dar nu înainte ca fiecare să se întrebe cine e,cât a contribuit la instalarea reprezentanţilor Kremlinului peste destinele ţării,la câte masacre a participat direct sau indirect,ce funţie de unealtă a îndeplinit,ce funcţii oficiale a deţinut şi cât a profitat din bli_durile exclusive,oferite de un regim divizat între îmbuibaţi şi mulţimea înfometată ? Se ştie că sunt onoruri care dezonorează şi niciodată n´au fost prea puţini cei care au urcat scările trădării,care au marcat cu prezenţa lor participarea la fapta urâtă,la calvare impuse programat,voluntar. Si nelegiuiri în România au existat mereu cu duiumul. Unele din ele au culminat sub buzduganul sceleratului Carol al II-lea,care din abuz în abuz,de la crime universitar aplaudate până la masacrarea elitei unei generaţii şi până la fracturarea frontierelor României aceleia Unită ca în visul sacru al părinţilor. După înlăturarea lui Carol,prea blândă după dezastrul care îl lăsa în urma lui,s´a vrut,tinereşte,salvarea ţării,dar,dedesupt, cei îmbătrâniţi în rele,versaţi în vechi manipulări,au urzit dezastru după dezastru. Aşa i-a fost dat unei generaţii româneşti : să suporte capriciile sângeroase ale unei femei cu "părul roşu" şi a unui "câine roşu". Apoi,al unui "regim roşu". Nu e de mirare că,"pe roşu" s´a ajuns la capitularea de la 23 August. S´a vorbit de 23 August 1944 şi se va vorbi cât timp se va scrie o istorie românească. Acest fatal 23 August n´a fost nici armistiţiu,nici,cum s´a vrut să se împodobească istoria,"să se salveze ce s´ar mai fi putut salva". Nu. A fost data încheierii unor aranjamente anterioare,termenul convergent la care au ajuns iţele multitudinii de subversiuni dirijate,programate din exterior şi executate minut cu minut în cercurile cele mai înalte din interiorul ţării. Vinovaţii se explică,îşi caută alibiuri inventează argumente,însă,realitatea e acolo,prezentă,gravă,creaţia lor incontestabilă. O realitate acuzatoare ! Această realitate gravă,condamnată de întreaga suflare românească în ţară,nu poate fi în niciun fel absolvită,necondamnată şi de suflarea românească de peste hotare. Românii verificaţi din exil sunt în marea lor majoritate generoşi,cu omenia rămasă intactă,dar multiple experienţe i-au făcut să fie suspicioşi. Integrează pe toţi aceia care se adaogă exilului cu fapta şi gândul curat de a fraterniza în eforturile de eliberarea României de încorporarea ei într´o lume străină originii sale şi principiilor sale existenţiale.

Se vorbeşte şi se trâmbiţează despre o unitate a tuturor românilor din exil,in-

diferent de opinii,într´un singur corp de acţiune. Foarte bine ! O unitate românească e de mult dorită. Cu mult înainte ca ţara să treacă succesiv dintr´un dezastru într´altul. S´a luptat pentru unitatea românească,şi mulţi au murit pentru ea,dar, paralel,au reuşit zigzagurile să ducă ţara de râpă. O unitate da,desigur,însă poţi uni ce e sănătos cu ce e ciumat,fără pericolul de a nu contamina întregul ? Aci e nodul cel mai greu de dezlegat sau de reînodat. Apoi,nu trebuie uitat că exilul românesc a fost divizat,separat în tabere bine definite,din capul locului. E cineva care să nu cunoască calvarele prin care a trecut Mişcarea Legionară ? Si,mai ales, e cineva dintre politicienii de profesie,fie aparţinând "partidelor istorice",fie subdiviziunilor acestor partide,care să nu fi participat cu toate mijloacele la nimicirea,din ce mai rămăsese neucis,a Mişcării Legionare ? Singura formaţie politică care încă înainte de intrarea României în război,nu avea niciun aliat. Nici Germania faţă de care s´a opus ca economia unei Românii mutilate cu participarea însuş a Reichului,să nu fie subordonată,precum refuza ca şi politic să nu fie subordonată unei puteri care nu respecta dreptul naţiunilor.. In Germania,massa legionară a suferit în lagărele de concentare acelaş tratament aspru ca şi massa de deţinuţi ai naţiunilor cu care Berlinul se găsea în război. Fapt care a absolvit M.Legionară de orice răspundere care ar fi putut plana asupra ei. Guvernul de la Viena ? Nu e guvernul de la Viena primul semnal,prima iniţiativă de a rezista invaziei diviziilor roşii,ceeace Lumea Liberă încearcă să facă astăzi în faţa tancurilor ruseşti care îşi sporesc numărul în inima Europei,cu fiecare zi în plus ? La conflictul deschis,de prevăzut,inevitabil,dintre cele două blocuri,după înţelegerile de la Yalta şi Postdam,a găsit o parte din români,dar nu pe toţi,în conflict,în vechi conflict cu o ideologie imperial-sclavagistă care nu va înceta niciodată să utilizeze metode de expansiune a lumii. Poate conta exilul pe partea aceea de români care au participat din afara sau din lăuntru ţării la invazia şi instalarea unui regim de anulare naţională ? Iata-i la lucru,iată la ce asistă adevăratul exil,priveşte cum partea aceasta de români participă între două blocuri care se ridiculizează de la Helsinki încoace zvâlindu-şi unii altora praful în ochi încărcat cu principiile nu mai puţin rodicole ale libertăţii omului. Poate exista o prezumtivă libertate fără o libertate reală,absolută a naţiunilor ? Atâta timp cât se ocupă ţări,se răstoarnă stări existente,libere,spre a se masacra populaţii,pentru a extinde teroarea ? Cât cinism ! După ce domnii Creţeanu,Vişoianu,Tilea,plus anexe activiste în subordine, după ce au negociat stăpânirea României de către ruşi,au schimbat ei jiletcile diplomatice purtate,roase în atâtea combinaţii politice,spre a se primeni cu o conştiinţă curată ? Nu ! Făuritorii lui 23 August nu şi-au modificat niciodată calendarul ; au continuat să sărbătorească paralel cu regimul de la Bucureşti,încărcaţi de mândrie,glorificând actul trădării asumate constant.

Domnul Penescu a căznit până la ratare o unitate a exilului,indiferent de opinii amestecate într´o zeamă cu miros repulsiv,de putrefacţie. Pe această încâlcită unitate,în continuă dizolvare,s´a trezit după o lungă apatie regele abdicat şi o transmite unei Doamne,lipsită de autoritatea şi înţelepciunea tatălui martir.Să-şi îngădue cineva să pună în discuţie "legitimitatea constituţională a regelui",căruia chiar ruşii i-au decernat decoraţia cea mai însemnată,drept recompensă pentru ascunderea în palat a lui Bodnăraş şi pentru capitularea fără condiţii,ca tancurile ruseşti să transporte la Bucureşti nestingherite cei 900 de membrii ai"eroicului" partid comunist român ? Cam asta ar vrea,în primă instanţă,noua unitate,indiferent de opinii,a unui soi de exil construit din tovarăşi de drum,din manipulatori politici,şi din alte aşchii,cu posibile ramificaţii până la reşedinţa cuplului Ceauşescu.

Moravurile din fire,rămân moravuri. Teribile moravuri,amarnice,dezgustătoare.Ce legătură pot avea aceste moravuri degradante cu viitorul destin al României când trecutul nu încetează să le acuze ?

Exilul adevărat,exilul suferinţelor,exilul purgatoriu,exilul verificării conştiinţelor,nu se poate lpsa să fie pătat,să fie târât în prăpastie. De nimeni. De nic una din multiplele,variatele mostre din ţiganiada cu eticheta ALIATI,adică LUMEA LIBERA plus RUSIA SOVIETICA. Tensiunea acută,ameninţările reale dintre cele două

blocuri au rupt sau cel puţin au fisurat alianţa dintre ALIATI ? Aci,în perpetua nebuloasă a dialogului,stărue confuzia. Discuţii peste discuţii,interminabile tratative,dar cu avantaje numai pentru ruşi. Cu alte cuvinte dialogul continuă pentruca dominaţia şi expansiunea rusească prin violenţă,să fie oficializată sau chiar recompensată. Exemplul e mărunt,însă merită să fie consemnat printr´o analiză referitoare la nota pe care d. Ion Raţiu o publică în buletinul său. Atenţiune : "Asociaţia Franco-Britanică "ENTENTE CORDIALE",la Adunarea Generală din 29 Martie 1980, a decernat dlui GEORGE BEZA,fost voluntar,cu statut de ofiţer în Forţele speciale aliate,distincţia "Croix dHonneur avec Cravate" şi diploma de Comandor pentru servicii aduse "a titre militaire" cauzel aliate în cel de al doilea război mondial.D George TOMAZIU,fost locotenent în Forţele Speciale anglo-franceze.a fost distins cu medalia "Croix d´Honneur avec Rosettes" pentru servicii aduse "a titre militaire cauzel aliate prin activitatea sa în rezistenţa romană în timpul celui de al doilea război mondial.

Cu acelaş prilej dl. George Beza a fost numit delegat naţionalal Asociaţiei Franco-Britanice ca specialist în problemele franco-romåne"....

"Voluntarul"George Beza şi"locotenentul"George Tomaziu,doi români,amândoi spioni încadraţi într´o armată străină,gradaţi de serviciul de spionaj englez,care,pe tot timpul războiului dirijau pe aliaţii lor ruşi cum să-şi descarce tunurile în trupurile ostaşilor români,apărători ai patrimoniului românesc : pământ,străbuni,cultură,credinţă,origine,libertate. Pe piepturile lor de români,inamici ai României,au fost atârnate nişte cruci care să onorifice serviciile aduse "cauzei aliate",pe când soldaţii români mureau fără măcar să aibă parte de cruce pe muşuroaiele de ţărână care îi acopereau. Pe vinovatul soldat român,îl pedepseau spionii români ! Cinice distincţii ! - crucea patimilor lui Christos pentru cei care au contribuit la invazia tancurilor celor care îl alungau pe Christos ! Intr´adevăr "misiunea" lor a fost"îndeplinită",România e astăzi colonizată,populată de cătuşele securităţii, prăbuşită sub zidurile Kremlinului atotputernic,adăogată gulagurilor marxiste. Bravo !

Exil,păzeşte-te ! Crucile de pe piepturile celor doi spioni,rămaşi spioni,ne poruncesc atentă luare aminte......

PETRE BRĂTAN

CURIERUL

Romanian-American National Congress, Inc.

55 East Washington, Suite 2805
Chicago, Illinois 60602

Printed in U.S.A.

LUPTA PENTRU LIMBA ROMÂNEASCĂ

LUPTA PENTRU LIMBA ROMÂNEASCĂ

— ACTE ȘI LĂMURIRI PRIVITOARE LA FAPTELE DIN MARTIE 1906 —

PUBLICATE DE

N. IORGA

BUCUREȘTI
MINERVA, Institut de arte grafice și editură
STRADA REGALĂ, 6
1906

Incepând cu numărul prezent vom publica,în fragmente,"Acte și lămuriri privitoare la faptele din Martie 1906" publicate de precursorul naționalismului românesc,Nicolae Iorga.

Este vorba,după cum veți vedea, de o conferință din 1906 a profesorului N.Iorga,prin care lua atitudine împotriva disprețului pentru limba românească al clasei intelectuale române de la începutul secolului nostru.

Articolele de ziare și conferința profesorului Iorga,au provocat agitații studențești,culminând cu demonstrații violente în Piața Teatrului Național din București.

In 1906,aceste demonstrații au fost,cum am spus,determinate și aplaudate de Nicolae Iorga. Cu 34 de ani mai târziu,manifestații asemănătoare,dar având cauze mult mai adânci și mai grele de consecințe,petrecute în piața aceluiaș Teatru Național,au fost condamnate de acelaș Nicolae Iorga.

NICOLAE IORGA îmbătrânise.

Iată textul cu ortografia timpului :

"Ziarele din întăia săptămînă a lui Mart anunță că se vor da la Teatrul Național din București de amatori din lumea mare,pentru societatea de binefacere "Obolul",supt presidenția dnei Scarlat Pherekyde,două represintații cuprinzînd o piesă de d.Ollănescu-Ascanio (Pe malul gîrlei)[1] și trei piese francese cu un caracter foarte puțin clasic. După șirul de conferinți ținute la institutul Pompilian de d Léon Claretie,după o conferință francesă a unui inginer italian,d.Iuliu Brun anunță o altă conferință francesă despre "iubirea în poesia populară".

Acum doi ani astfel de represintații fuseseră primite cu șuerături și demonstrații violente de studenți,pe cari poliția i-a împrăștiat brutal. Si de astă dată ziarele de Vineri,10 Mart,dau știrea că printre studenți se pregătește o mișcare. Revista "Semănătorul" din aceiași zi cuprinde la Cronică aceste rînduri :

1) Pentru rolul femeiesc din această piesă a trebuit să se poftească o doamnă din Galați,neaflîndu-se în cercul ce dădea represintație nici-o persoană care să unească cu oarecare talent de teatru cunoștința cuvenită a limbii romînești. Până aici s´a mers deci cu întinderea înstrăinării !

"Iarăşi represintaţii francese date de Romîni la Teatrul "Naţional",care va trebui împodobit atunci cu colorile naţionale francese,din acest Bucarest pe care vulgul îl numeşte Bucureşti. Ziarele româneşti anunţă în ortografia francesă numele persoanelor care vor juca.

Actul de patriotism pleacă de la o societate de binefacere. D.director al Teatrelor n´are,fireşte,nici-o obiecţie să cedeze sala. Frumoasa faptă se va săvîrşi în serile de 13 şi 15 Mart. Se vor găsi neapărat destui spectatori ca să aplaude.

Studenţii să nu mai facă greşeala de acum doi ani,să nu vie pentru a protesta şi a fi bătuţi de gardiştii de stradă. Să lase cellalt neam decît cel românesc să îşi petreacă în pace. Dar noi,ceştia din neamul cel de rînd şi grosolan,să ni însemnăm bine în minte numele celor ce ne dispreţuiesc şi să ţinem samă şi de cine nu va veni.

Petrecere bună,domnilor !

II.

Epoca de la 12 Mart,Duminecă,tipăreşte în fruntea sa acest articol :

O rugăminte.

Cetitori cari veţi avea în mână acest ziar,lăsaţi să vi se facă o rugăminte,nu pentru un om,pentru o grupă de oameni,pentru un partid,ci pentru acea mare fiinţă nenorocită,luptînd de două mii de ani cu împrejurări duşmane,pentru poporul românesc,pentru literatura lui,pentru limba lui,pentru sufletul lui. Pentru obrazul acestui neam care e obrazul nostru.

Avem în Bucureşti un Teatru Naţional.

Statul romîn subvenţionează acest teatru.

O societate românească de binefacere pentru romîni dă la 13 şi 15 Martie o represintaţie pe scena acestui Teatru românesc.

Ce poate fi mai frumos !

Dar trei părţi din această represintaţie vor fi într´o limbă străină,care ne copleşeşte,care ne subjugă şi ne umileşte,care rupe un popor în două,punînd de-o parte vorbitorii graiului nostru despreţuit,iar de alta pe cei mari şi bogaţi cari vorbesc altă limbă,cari cugetă,simt,trăiesc şi mor prin această limbă.

Orice bun romîn va privi această represintaţie ca o jignire a celor mai frumoase ,mai nobile sentimente ce poate să aibă un om.

Nimeni n´o poate opri,odată de d. director al Teatrelor a îngăduit-o. Un ministru cu situaţia dlui Vlădescu mai puţin decît orice alt ministru. Nu vom cere mulţimii,fie şi mulţimii studenţilor,să se amestece.

Dar rugăm,-prin mine,unul dintre cei mulţi,roagă trecutul şi viitorul unui neam care nu e doar menit unei umilinţi şi unei batjocuri pentru toate veacurile,rugăm pe oricine care simte că are o ţară,pe oricine aude glasul poruncitor al sîngelui său,pe oricine se poate gîndi la moşii,la strămoşii săi,trăiţi cinstit,în ţara romînească,cu graiu românesc,cu suflet românesc,rugăm pe oricine nu vrea să-şi arunce copiii în vălmăşagul neamurilor,fără să ştie în ce limbă îi vor pomeni aceia cari vor veni după dînşii,îi rugăm cu o căldură ce nu se poate coborî în cuvinte, să nu vie la Teatrul Naţional în seara de 13 Martie şi în seara de 15 Martie 1906.

Au luat bilete;au făcut o faptă bună pentru săraci. Să nu vie la represintaţie, căci ar face o faptă rea faţă de sufletul chinuit al acestui popor. De ce,pentru plăcerea lor de cîteva ceasuri ori pentru o legătură socială să strice inima fraţilor rămaşi credincioşi neamului ? De ce să ne înjosească,să ne umilească,înjosindu-se şi umilindu-se pe dînşii printr´un act de trădare sufletească faţă de patria şi naţia lor ?

+

Si altă rugăminte se îndreaptă acum,pentru acelaşi cuvînt,lumii de tot felul,

mai ales tinerimii din şcoli,care obişnueşte a veni la Atheneu.

D.Jules Brun anunţă pe seara de 12 Martie o conferinţă francesă despre poezia populară. Despre poesia noastră populară,în casa noastră de conferinţe a Ateneului Romîn.

Si nu numai atît.

D.Brun ştie româneşte. Trebuie să ştie fiindcă este ziarist romîn,fiindcă este şi acuma sau a fost măcar profesor romîn.

Si totuşi profesorul romîn,ziaristul romîn Iuliu Brun,fiindcă e de origine francesă,ţine o conferinţă francesă despre cîntecul românesc,în Ateneul Romîn,înnaintea unui auditoriu romîn,într´un ciclu de conferinţe româneşti.

Dacă aveţi inimă în voi,tinerilor care mergeţi la conferinţele Ateneului,nu veţi cunoaşte-o pe aceasta,nu veţi călca pragul sălii unde se va ţinea asemenea conferinţă.

Iar cîţi dintre români se ţin de acest neam,vor pune şi ei o vorbă pentru ca fapta de umilinţă să nu se îndeplinească.

+

Dacă şi unii şi alţii,şi aceşti tineri săraci şi acei nobili şi bogaţi de sus, veţi lăsa goale cele două săli în care se face jertfa mîndriei şi demnităţii noastre,atunci va fi într´aceasta un mare şi frumos învăţămînt,vrednic de a fi pus alături cu cele mai înnalte din tot trecutul nostru. Atunci veţi fi săvîrşit,împiedecînd pentru totdeauna asemenea jigniri,un eveniment istoric.

Veţi putea oare să călcaţi în picioare aceste îndemnuri,această rugăminte a uneia din inimile ce sîngeră pe urma batjocoririi neamului,veţi putea să proclamaţi încăodată,în auzul tuturora,că România e Statul-cîrpă al unui popor-zdreanţă,care nu înţelege să fie stăpîn acasă la dînsul ?

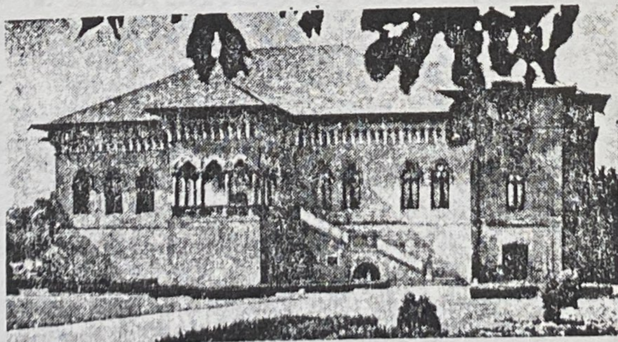
Vom vedea din aceasta dacă aici mai este pămîntul de strădanie sfîntă al strămoşilor sau Transvaalul Europei cu o limbă străină oarecare,aşteptînd,chemînd prin inconscienţa sa şi prin despreţul său de sine însuşi,năvala spre cîştig a tuturor eventurierilor fără neam din lumea largă.

N.Iorga

Trei ziare,"Voinţa Naţională","Protestarea" şi "Adevărul",au ţinut în seamă îndemnul făcut ziariştilor de a răspîndi şi această rugăminte. La deschiderea expoziţiei de pictură şi sculptură,un grup de studenţi aclamă pe A.S.R. Principesa Maria,care fusese rugată a patrona representaţia "Obolului",strigînd însă în acelaşi timp împotriva "franţuziţilor" de la societate.

In sală o doamnă cere socoteală scriitorului articolului de mai sus pentru rugămintea sa. Acelaşi ţine după amiazi,la ceasurile 6,la Universitate lecţia suplimentară care urmează,aşa cum a fost prinsă în note stenografice de d. H.Stahl".

(Va urma)

Mogoşoaia. Palatul brîncovenesc

P A N O P T I C U M

"DRUM",numărul 3 din Iulie-Septembrie 1980,redactat de Ion Halmaghi şi Gabriel Bălănescu,prezintă un conţinut sobru şi substanţial. In 32 pagini sunt concentrate articole şi poeme,reproduceri ale marilor cărturari români şi consideraţii pe marginea cărţilor de actualitate,aducând o notă aparte care merită at-nţia cititorilor. Este reprodus un interesant articol al profesorului P.P.Panaitescu,publicat în 1940 în care este analizată "Unitatea românilor":"Pământul locuit de români - scria P.P. Panaitescu - este ca o cetate,cu castelul în mijloc,care este Ardealul,înconjurat de zidurile munţilor,şanţurile cu apă din jurul înălţimilor,care sunt Dunărea,Nistrul şi Tisa. Această imagine adesea repetată a fost întâia dată descrisă de Nicolae Bălcescu. E vorba de o icoană geopolitică a ţării noastre,care în primul rând subliniază unitatea pământului nostru,o unitate ideală ca structură geografică internă,nu numai ca graniţe". Analizând "unitatea perfectă a limbii care este completată cu unitatea culturii,profesorul P.P.Panaitescu trăgea următoarea concluzie:"Unitatea culturii româneşti este un fapt cu atât mai remarcabil,cu cât nu exista până la 1918 o unitate politică şi mai ales dacă o comparăm cu situaţia din alte ţări. Explicaţia este numai una: vitalitatea spiritului românesc unitar este aşa de mare încât peste influenţele politice,care sunt întotdeauna foarte puternice,în cultură el şi-a păstrat unitatea nestingherit dealungul veacurilor. Noi socotim aceste constatări ca făuritoare de drepturi pentru viitor. Un popor care are o unitate interioară structurală aşa de mare ca cel românesc,are dreptul să pretindă şi să spere în unitatea lui politică".

Capitolul poeziei aduce semnăturile dnei Mihaela Lausch şi a lui Stefan Munteanu şi Smeritului Monah. Protosinghelul GRATIAN RADU semnează un fragment de nuvelă intitulată "Baba Ioana de la Cozia. Nepoata lui Mircea". Părintele Graţian Radu este cunoscut în publicistica din exil prin articolele de exegeză teologică documentate,dar de această dată se prezintă sub o formă nouă:aceea de povestitor,cu un subtil simţ al analizei şi o viguroasă vână de humor. In stilul celei mai curate limbi româneşti,părintele Graţian RADU împleteşte în povestirea sa elementele geografice, istorice şi humane,cu un spirit sănătos şi lucid. In agapele întrunirilor româneşti părintele Graţian RADU este bine cunoscut,aducând "tot humorul mânăstirilor din România" - cum îl descria un prieten. De această dată se înfăţişează sub o formă de neîntrecut povestitor.

D.ION HALMAGHI continuă reproducerea "paginilor finale din GETICA,în care Vasile Pârvan face o sinteză,cu caracter de concluzii,a structurilor esenţiale ale culturii şi civilizaţiei getice". In număru 1 din Ianuarie-Martie 1980,a fost publicată prima parte. In numărul de care ne ocupăm,este publicată partea II-a,sub titlul "Getica. O încercare de protoistorie a Daciei în mileniul I A.Chr. Săpăturile din Câmpia munteană şi Geţii din masivul Carpatic".

Mai semnează Ovidiu Vuia un medalion al scuptorului Vida Gheza,şi Aron Grămadă paginile de însemnări şi cărţi.

Revista "DRUM" prin preocupările dlui ION HALMAGHI,umple un mare gol al publicisticii româneşti în exil. Păcat că apariţia este numai trimestrială.

Redacţia : 215 Valley Drive - PITTSBURGH-PA. 15215. U.S.A.

"CARPATII",numărul 25 din Octombrie-Noembrie 1980,redactor TRAIAN POPESCU,este o îngrijită şi combativă revistă "de cultură şi acţiune românească în exil". Acest număr publică în limbile spaniolă,franceză şi engleză,"Memoriul Asociaţiilor româneşti din exil şi Comunităţii românilor din Spania,asupra Conferinţei de securitate europeană",care s´a ţinut - după cum se ştie - la Madrid. In finalul acestui memoriu se spune : "Este deadreptul fără rost să se lupte pentru drepturile omului atâta timp cât naţiunile care trăesc sub opresiunea sovietică nu sunt libere. Nimeni nu poate exercita,nimeni nu se poate bucura de DREPTURLE OMULUI în naţiunile care se găsesc în robie. Revoltele din Europa răsăriteană : Berlin 1953,Budapesta 1956, Praga 1968,Polonia 1980,demonstrează că imperialismul sovietic,ca toate imperialismele,nu poate dăinui în faţa voinţei popoarelor şi a reacţiunilor lor,pentru a´şi

înfăptui independenţa şi libertăţile".

D.VINTILA HORIA semnează un succint articol în care explică "De ce viitorul nu poate fi comunist". Referindu-se la cele şapte decade în care sovieticii au promis reforme totale,cu care vor realiza raiul pe pământ şi rezultatele la care s´a ajuns d.Vintilă HORIA conchide : "Inutilitatea gigantului efort întrebuinţat în scopul de a obţine ceeace s´a obţinut până acuma,adică să se trăiască mai rău decât înnainte,reducând fiinţa omenească la numere şi statistici zoologice,va fi ciocanul care sparge imperiul comunist,sau secera care-l va tăia în bucăţi. Omul nu poate trăi gândindu-se cât de inutil este el pe lume. Pentru aceasta odată demonstrat şi ineficienţa sistemului,pericolul în proprţiile lui teribile,e greu de gândit că ar fi posibilă o continuare a comunismului dincolo de decada noastră,cu toate sforţările pe care stăpânii inutilului le vor face pentru a-l prelungi".

D.NICOLAE ROSCA semnează un sugestiv articol : "Voi fasciştii sunteţi terorişti" în care aduce dovezi contrarii aserţiunilor unor cercuri politice interesate. D. ROSCA scrie în concluzia articolului său : "Sugerăm tinerilor refugiaţi români,care în ţară nu au putut afla decât ceeace comuniştii le-au permis să afle,decât ceace le-a fost băgat cu sila în capete în acea vastă operaţie de întoarcere pe dos a creerelor,că,odată ajunşi în exil,să se documenteze bine,să citească,să afle".

D.N.S.GOVORA publică un desvoltat fragment din cartea dsale "Relaţiile românoruse",iar d. OVIDIU VUIA,un studiu intitulat "Eminescu,marele necunoscut".

D.TRAIAN POPESCU,prezintă partea a 4-a a "Instigaţiilor dlui Marius Ligi",cu interesante fotografii şi documente.

Tot d.OVIDIU VUIA semnează rubrica "Note pe marginea cărţilor",ocupându-se de impresionanta "Poveste de dincolo..." a doamnei ANA MARIA MARIN şi de lucrarea d. ALEXANDRU BOLDUR,"La grande Thrace",publicată de editura "Carpaţii" la Madrid.

Redacţia : Calle Conte de Penalver,82,4. Madrid 6. ESPANA.

SONIA PALTY : "Evrei treceţi Nistrul".

Cartea care poartă subtitlul "Insemnări de deportare" şi "distinsă cu premiul Mia Fischer",este apărută la Tel Aviv,în Israel,în 1980. Autoarea,Sonia Palty,îşi transcrie amintirile de la vârsta de 14 ani,după 36 de ani. Nimic extraordinar,dar se pune o întrebare : de ce atât de târziu ? Din cuprinsul cărţii găsim explicaţia. Autoarea vrea să acrediteze existenţa genocidului evreimii din România,"în anii celui de al doilea război mondial". O spune M.Rudich pe copertă : "Cartea aceasta nu-i numai o impresionantă mărturie,ci şi un document în stare să sprijine o pagină din istoria judaismului român,-şi de asemenea un act de acuzare împotriva asasinilor de toate gradele". Dar ce poate spune Sonia Palty şi M.Rudich despre asasinatele în massă comise de evreii Koller,Dulbergher,Zeller,şi nenumăraţi alţi evrei,în luptele de partizani şi închisorile din România ?

Sonia Palty reuseşte să descrie momente într´adevăr impresionante,prezentate într´un stil literar lăudabil,dar sunt scorniri de o rea credinţă frapantă. Aceste scorniri care´ţi sar în ochi,diminuând valoarea de document a cărţii până la anulare,ne determină să ne ocupăm de "Evrei treceţi Nistrul". Autoarea vorbeşte de zeci de mii de evrei ucişi în spaţiul geografic în care şi-a trăit tragedia. Alţi autori şi autoare vorbesc de alţi zeci şi sute de mii de evrei "români" ucişi pe unde s´au aflat. Dacă printr´un calcul simplu aduni toate sumele prezentate de aceştia,s´ar ajunge la valori care întrec de câteva ori numărul real (şi aşa destul de mare),al evreilor din România în anul 1938. Este o neruşinare ! Turiştii care parcurg străzile diferitelor oraşe din Israel însă,mărturisesc că peste tot se aude limba română,pentrucă gem de "evrei-români". Nu ne supără adevărul rostit cinstit şi decent,şi întotdeauna suntem pregătiţi să-l recunoaştem,dar ne revoltă minciuna şi reaua credinţă afişată savant şi lacrimogen. D.Faust Brădescu,în "Triumful tenebrelor",articol publicat în "Opinii" nr.16,din 15 Noembrie 1980,în care se ocupă de "atacul furios al evreimii" contra Episcopului Trifa,scrie cu privire la evrei : "E singurul popor din lume care nu cunoaşte mila,îngăduinţa şi respectul faţă de ceilalţi. Si deasemenea,sunt singurii indivizi din lume care cer,revendică cu obrăsnicie,şi milă şi îngăduinţă,şi respecte faţă de ei,de la toţi cei pe

care´i exploatează,înşeală şi umilesc. Duplicitate de concepţii şi atitudini,caracteristică rasei..."

Cartea Soniei Palty este plină de neadevăruri tendenţioase şi exagerări,în scopul pomenit mai sus. Astfel,descriind românizarea cinematografului al cărui proprietar era tatăl său,în vara anului 1940,introduce în poveste un legionar "cu cămaşe verde,încins cu diagonală şi cu pistolul la brâu". Dar şi în vara anului 1940 ca şi în vara anului 1941 (presupunând că autoarea face o confuzie a anilor),legionarii erau în închisori. Minciuna sfruntată este evidentă. Paginile sunt decorate cu foarte multe bazaconii incredibile chiar pentru cei care n´au trăit acele vremuri. Ca să accepţi că "sbirii" umblau "cu bice" (pag.19),la ei ca în westernurile americane,să´i chinuiască pe evrei,când puteau avea pistoale sau puşti,este din domeniul fantezie maladive a unei puştoaice la vârsta pubertăţii. La pg.23 descrie o tentativă de evadare. Reuseşte cu mari eforturi să găsească un fierăstrău, dar uitând,cuprinsă de febra minciunilor în serie,că a găsit numai unul,împarte generoasă patru fierăstraie în diferite vagoane,pentru a se tăia pardoseaua (pg.23). Autoarea,la 14 ani,se descrie moaşe,soră de caritate,eroină,revoluţionară,îndrăgostită,-în fine de toate. In Transnistria unde ajunge convoiul de evrei trimes de Antonescu,este întâmpinat de Gogleaţă,directorul fermei, "în cămaşe verde şi cu pistolul la brâu". Nu se putea altfel ! Cine a trăit timpurile acelea în care închisorile din România erau pline de legionari,ştie că pentru o cămaşe verde găsită la o perchiziţie,erai executat,dar s´o porţi şi încă într´o funcţie publică,este scornirea unei minţi excitată de halucinaţii morbide. Sonia Palty reproduce discursul lui Gogleaţă,în care acesta le spune : "Jidanilor...aşa şi-a început domnul director Gogleaţă cuvântarea de "bun sosit". Mareşalul v-a trimes aci ca să munciţi şi să crăpaţi...ha-ha-ha ! Eu v-aşi lăsa să crăpaţi şi apoi v-aşi munci, ha-ha-ha ! In ziua de 21 Ianuarie,anul trecut,am participat la sfânta noastră rebeliune. M-am socotit atunci cu o mulţime dintre voi. Pe ăia i-am trimes în ceruri." Din felul în care sunt incluse "ha-ha-ha"-urile,stilul forţat,argumentele "directorului Gogleaţă",absolut neverosimile într´o epocă în care pentru simpla apartenenţă la Mişcarea legionară căpătai muncă silnică pe viaţă,-o indică pe Sonia Palty lipsită de simţul măsurii. Mai mult,lipsită de cea mai elementară probitate morală. In scena următoare îl descrie pe Gogleaţă smulgând "micuţei Ghidale mingea din mână. A aruncat-o în aer şi cu o mişcare rapidă şi-a scos pistolul şi a tras. Mingea a plesnit în aer,lovită de gloanţe. Auzeam gemete...".Probabil gemeau alte mingi care se aflau prin apropiere. La pagina 95,este descrisă următoarea scenă. Avocatul "Aristide Pădure,subprefectul judeţului Golta,avocat submediocru,întră călare în prima sală. Calul s´a ridicat cu două picioare pe prici". Apoi : "Plimbându-şi calul pe priciuri,svârlind tot ce era pe ele - haine,pături,farfurii - se distra şi înjura. Oamenii fugeau care încotro ca să se apere de calul şi el înspăimântat. Viteazul subprefect a intrat,tot călare,în altă încăpere. Camera era goală. Oamenii se ascunseseră în haznale..." etc. Să-şi imagineze cititorii noştri oameni ascunşi în haznale. Este posibil ? In primul rând n´ar fi putut trăi din cauza emenaţiilor toxice. Aruncându-te într´o hazna este un act de sinucidere. Apoi, câte haznale puteau exista într´un singur loc ? Totul este inventat,cu o cinică lipsă de responsabilitate morală. Fantezia Soniei Palty a mers prea departe şi putem spune că,sau n´a văzut niciodată un prici,sau n´a văzut niciodată un cal. Sau.... a văzut şi priciul şi calul în desenele animate ale lui Walt Disney. Propunem ca Sonia Palty,pentru paginile citate mai sus şi altele asemănătoare,care constituesc un atentat la bunul simţ,să fie trimeasă în judecata unui tribunal. Minciunile şi exagerările maladive din cartea sa,sunt o incitare la ură şi...."antisemitism". Popoarele au nevoie de pace şi înţelegere,după aproape o jumătate de secol de la sfârşitul războiului. In spaţiul geografic al Soniei Palty nu ne amestecăm,iar cu limba dsale nu avem nicio legătură sub nicio formă. In faţa unei cărţi în limba română,adresată deci românilor,suntem datori să ne sesizăm. Si mai ales să avem o atiitudine. Iar atitudinea noastră în faţa elucrubraţiilor Sonie Palty nu poate fi decât una. Aceea pe care nu a scontat.

Ieronim Turdaş

BANCHETUL ANUAL **R.A.N.C.**

Romanian - American National Congres şi-a ţinut banchetul anual la Chicago,în ziua de 9 Decembrie 1980,-în sala Centrului cultural de la Biserica Sf.Maria.

După rugăciunea rostită de părintele PANTELIMON STANCIU,d. EMIL BRAD,preşedintele R.A.N.C. a făcut prezentarea oaspeţilor de onoare.

D.dr. Alexandru RONNETT,preşedintele de onoare al R.A.N.C.,înmânează din partea organizaţiei R.A.N.C.,o diplomă de onoare dlui Constantin STANITZ,pentru sprijinul îndelungat şi dezinteresat dat comunităţilor şi organizaţiilor româneşti din Chicago.

Medalioane de aur au mai primit dna E.ARDELEAN (la venerabila vârstă de 80 de ani) înmânată de d.dr Al.Ronnett,-din partea oaspeţilor germani d. Johann HEBLING, iar din partea oaspeţilor bulgari d. George POPRIKOFF.

In cuvântul său,d.J.HEBLING a subliniat necesitatea cooperării tuturor organizaţiilor etnice din USA,pentru a forma un front comun contra infiltraţiilor comuniste şi pentru a sprijini lupta pentru eliberarea ţărilor din estul Europei din robia comunistă.

D.G.POPRIKOFF a amintit ajutorul dat de naţionaliştii bulgari naţionaliştilor români,în perioada teroarei regelui Carol II.

După cuvântări a urmat o masă cu mâncăruri româneşti pregătite de doamnele Brad Stanitz,Mateescu,dna preoteasă Pantelimon,etc.

Cornel Albu

Dr. Ronnett înmânând medalia de aur a organizaţiei dlui J.Hebling.

Dr. Al.Ronnett înmânând medalia de aur a organizaţiei dnei E.Ardelean.

Emil Brad,preşedintele RANC,prezentând placheta dlui Const.Stanitz,V. preşed.executiv al organizaţiei.

(R.A.N.C.)

Romanian-American National Congress, Inc.

55 East Washington, Suite 2805
Chicago, Illinois 60602
(312) 236-1456

THE ROMANIAN-AMERICAN NATIONAL CONGRESS, INC., IS:

1..An American ethnic organization incorporated under the "General Not For Profit Act" as provided by the laws of the State of Illinois.
2..National in character.
3..An "umbrella-type" organization for all Romanian ethnic individuals regardless of religious affiliation.

PURPOSE:

1..To establish close cooperation with all other European ethnic organizations in the United States.
2..To promote better understanding for the American democratic system among the new Romanian immigrants.
3..To establish liaison with federal agencies, i.e., Department of State, Department of Justice, Congress, Senate, etc.
4..To represent the interests of the Romanian-American community at all levels of government --- both local and federal.
5..To obtain legal council and assistance, at a minimal fee, for its members in legal affairs --- both domestic and international.
6..To secure, for the Romanian ethnic group, all benefits granted by federal law.
7..To establish,for the elderly Romanian-American, charitable homes in areas where large communities are located.
8..To assist the Romanian exile in their struggle for liberation of the motherland from communist tyranny.

Congresul Naţional Român-American, Inc., este,

1..O organizaţie etnică americană încorporată pe baza actului prevazut de legile statului Illinois pentru corporaţii caritabile.

2..Cu carater naţional.

3..O organizaţie `tip umbrelă´ pentru toate persoanele de origine etnică română, indiferent de afiliaţie religioasă.

Cu Scopul,

1..De a stabili cooperaţie maximă cu toate grupurile etnice americane-europene.

2..De a promova sistemul democratic american între noii imigranţi români.

3..De a stabili legături permanente pe lângă forurile federale, d.e., Dept. de Stat, Dept. de Justiţie, Congresul si Senatul American, etc.

4..De a reprezenta interesele comunitătii romāno-americane la toate agenţiile de guvern, locale si federale.

5..De a obţine asistenţă legala, la cost redus, pentru toţi membri, in probleme legale domestice sau internaţionale.

6..De a asigura pentru grupul etnic român-american toate privilegile prevăzute in legile federale.

7..De a stabili case caritabile pentru românii-americani bătrâni in localitaţi unde este necesar.

8..De a asista exilul român in lupta lor pentru eliberarea patriei de sub tirania Comunistă.

****

R.A.N.C.

ROMANIAN-AMERICAN NATIONAL CONGRESS, INC.

Membership Dues -- Yearly ------------------------------------ $20.00
Student Dues ----- Yearly ------------------------------------ $10.00

Make check or money-order payable to:

Romanian-American National Congress, Inc.
55 East Washington Street, Suite 2805
Chicago, Illinois 60602

NAME: ______________________________

ADDRESS: ______________________________

CITY: ____________ STATE: ____________ ZIP: ________

(Please type or print)